

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΦΑΚΕΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ ΙΙ

ΕΞΑΜΗΝΟ Β'

ΔΙΔΑΣΚΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ Γ. ΧΑΛΔΑΙΑΚΗΣ

Η Χ Ο Σ

Π Ρ Ω Τ Ο Σ

ΜΑΛΑΚΟΣ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τοῦ Πρώτου ἥχου.

α. Ο μὲν Πρῶτος ἥχος μεταχερίζεται τὴν Διατονικὴν
Κλίμακα κατὰ τὸν Τροχὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὗτω·

υη, πα βου γα δι, κε ζω νη Πα·

ἥγουν ζητεῖ νὰ ἔχῃ τὰ δύο τετράχορδα ὅμοια· οἵτοι τὸ
μὲν πα βου διάτημα, ἵσου τῷ κε ζω· τὸ δὲ βου γα,
τῷ ζω νη· τὸ δὲ γα δι, τῷ νη Πα· ὁ δὲ νη φθόγγος
κείται εἰς τὴν Κλίμακα, Προσλαμβανόμενος, καὶ συμ-
βάλει εἰς ἀποπλήρωσιν τοῦ Πενταχόρδου, υη πα βου γα
δι· καὶ εἰς τὸ γὰ μετρήσῃ τὸ τουτοῦ διάτημα τοῦ
νη πα, δόποι εἶναι ἵσου μέ τὸ δι κε· διάτι ὁ δι νοεῖται
Προσλαμβανόμενος τοῦ Πενταχόρδου, δι κε ζω νη Πα.
Εἰδὲ ζητηθῆ καὶ περισσοτέρα ἀνάθιστις, ὡς ἀπὸ Προσ-
λαμβανομένου τοῦ Πα, γίνεται καὶ ἄλλο τετράχορδον
ἐπὶ τὸ δέξιν ὅμοιον· τὸ ἀνάλογον γίνεται, καὶ διαν ζη-
τηθῆ περισσοτέρα κατάθιστις.

β'. Ἀπηχεῖται δὲ ὁ Πρῶτος ἥχος μὲ τὸ αγγακεῖς· καὶ
ἄν δὲν λέγηται δλόκληρος αὐτὴ ἡ λέξις, τὸ ἀπηχού-
μενον λεις, δεικνύει ἀνάθιστιν τόνου μείζονος, διαν οὐ-
τος ὁ ἥχος ἔχῃ Ἰσον τὸν κε. Όταν δὲ ἔχῃ Ἰσον τὸν πα, δὲν
ζητεῖ πλέον ἀνάθιστιν.

γ'. Στιχηραρικῶς μὲν ὁ Πρῶτος ἥχος ἔχει Δεσπόζοντας
φθόγγους τοὺς πα γα. Καταλήξεις δὲ ποιεῖ τὰς μὲν ἐντε-
λεῖς καὶ τελικὰς εἰς τὸν πα· τὰς δὲ ἀτελεῖς, εἰς τοὺς πα,
γα. Είρμολογικῶς δὲ Δεσπόζοντας φθόγγους ἔχει τοὺς
πα, δι· καὶ καταλήγει ἀτελῶς μὲν εἰς τὸν δι· ἐντελῶς
δὲ καὶ τελικῶς, εἰς τὸν πα.

δ'. Σημεῖον δὲ τῆς φθορᾶς τοῦ Πρώτου ἥχου εἶναι τὸ δ,
καὶ τίθεται φυσικῶς μὲν ἐπὶ τοῦ κε· διαν ὅμως μετα-
τιθῆται καὶ ἐπὶ ἄλλου τόνου, αὐτός πρέπει νὰ ἀφήνῃ τὸν
ἴδιον του φθόγγον, καὶ νὰ φθέγγηται τὸν κε, καὶ νὰ
παραλλαγίζηται τὸ ἔξης μέλος ὡς ἀπὸ τοῦ κε διὰ νὰ
συνιεῖται καθ' ὅλα ἡ ποιότητα τοῦ κε. Λοιπὸν εἰς τὰ δια-
γράμματα τῶν κλιμάκων, δῆποι ἐκτίθενται εἰς τοὺς ἥχους,
καθῶς τὸ σημεῖον διωρίσθη νὰ ἔχῃ φυσικὴν θέσιν τὸν
τόνον κε, οὗτω καὶ τὰ λοιπὰ τοὺς λοιπούς.

§. 324. Τὸ ἵθος τῆς Πρώτου ἡγε σώζει χαρακτήρα σεμινὸν καὶ ἐμβοιθῆ, ἢ μεγαλοπρεπῆ κοὶ ἀξιωματικόν. Καὶ ὅν οὗτος ὁ ἕγος ταῦτα ἔται μὲ τὸν Δώριν τῶν ἀνθαίων, ὁ Πλάτων ἐθεύσει τὴν σεμινήτα τούτου, ὡς οἰκείαν πρὸς τὴν Βελτίωσιν τῶν ἱθῶν· καὶ παραιτησάμενος τὰς λοιπὰς διαλέκτους τῶν ἥχων ἐνέκρινε τὴν Δωριστὴν, ὡς ἀρμόζουσαν ἀνδράσι πολεμικοῖς καὶ σωφροσι. Διότι αὐτὴ τῇ ἐφαίνετο ἴκανὴ τὴν ψυχὴν, τῇ μὲν σωφρόνουστος, νὰ τὴν ἐπιψήσῃ τῇ δὲ ἀνοηταίνοντος, νὰ τὴν σωφρονίσῃ (α). Ἐν δὲ τῇ Ὁκτωήχῳ δύο οἱ στίχοι εἰνέθησαν.

Τέχνη μελουρογὸς σοὺς ὀγασθεῖσα κρότους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν ὥ τῆς ἀξίας!
Ἔλιος ὁ πρώτος Μουσικῆ κληθεὶς τέχνη,
Πρώτος παρ' ἡμῶν εὐλογείσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρώτα πρώτε τῶν καλῶν λαχῶν φέρεις.
Πρωτεῖα νίκης πανταχοῦ πάντων ἔχεις.

α) Ἡ μὲν οὖν Δώριος ἀρμονία τὸ ἀνδριῶδες ἐμφαίνει καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς, καὶ οὐδὲν διακεχυμένον οὔτ' ἵλασσον, ἀλλὰ σκιθριωπὸν καὶ σφόδρον· οὔτε δὲ ποικίλον οὐδὲ πολύτροπον. Αθήν. Δειπνοσ.

έ. Σημεῖα δὲ μαρτυριῶν εἰς τοῦτον τὸν ἥχον εἶναι διὰ μὲν τὸν τόνον καὶ φθόγγον κε, τὸ $\overset{\chi}{q}$. διὰ δὲ τὸν δι, τὸ $\overset{A}{\delta}$. διὰ δὲ τὸν γα, τὸ $\overset{\Gamma}{\eta}$. διὰ δὲ τὸν βου, τὸ $\overset{\epsilon}{\gamma}$. διὰ δὲ τὸν πα, τὸ $\overset{\pi}{q}$. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς φαίνονται εἰς τὸ ἔξης διάγραμμα, ὃ ἐστὶ κατὰ τὸν Τροχόν.

§. 325. Αἱ κατὰ τὸν Τρο- 22
χὸν μαρτυρίαι τῆς Διατονι- 5
κῆς Ιένους.

α) Περὶ τοῦ Ἰωνίκου τρύπου ὃς
(§. 234.) Εἰς δὲ τὰς σημειώσε-
ταις περὶ μονσικῆς χειρογοά-
φους βίβλος λέγεται, ὅτι ὁ
Πρῶτος ἵχος ὠντιμάζετο ἐπὸ
τὸν Ἀρχικόν Αἰώνιον. Ἐλα-
βε δὲ τὴν ὀνομασίαν ἐκ τῶν
Διωριέων· διότι αὐτοὶ ποι-
τοι γνωρίζονται, ὅτι μετεγει-
γίνονται αὐτόν. Ἐφεῖδε δὲ
αὐτόν. ὡς λέγονται. ὁ ἐκ
Θράκης Θύμηρος. Τὸν μετε-
γειρίζοντο. δὲ καὶ εἰς τὰ τοία
γένη· πλὴν ἡμεῖς μόνον εἰς
τὸ διατονικὸν γένος μεταχει-
ρίζομεθα αὐτὸν. ἔστι ταῦτα ἔ-
χοντα τοὺς τόνους τῆς δια-
τονικῆς κλίμακος.

Οὐ μὲν Ἀριστοφάνης θέλει,
τὴν δωριστὴ μόρην ὄρμονιαν
ἀριθμούττεσθαι θαμὰ τὴν λέ-
ρων ἀλλὰ δὲ οὐκ ἐθέλει λα-
βεῖν. Οὐ δέ Πλούταρχος λέ-
γει, ὅτι ἡ μὲν δωριστὴ διά-
λεκτος ἀποδίδωσι τὸ μεγα-
λοψηπέτες καὶ ἀξιωματικόν· ἡ
δὲ λιδωτή, τὸ παθητικόν.
Οὐ δὲ Γαλληνὸς ἀραφέοις
περὶ τῆς δωριστῆς ταῦτα· Σύ-
μων δὲ μονσικός, αὐλήτησι
παραγγενόμορος, αὐλούσῃ τὰ
Φρίγιαν τεταίνεις τιπὲν οἰ-
νωμάριοις, καὶ μαρινὰ ὑπτα
διαποτικημένοις, ἐκεῖνον σεν
αὐλῆσαι τὸ Ιερόν τοι δὲ εἰ-
δὺς ἐπαίσσων τῆς ἐπιτλήκτη
φρονᾶς. Περὶ τοῦτον τοῦ Ιεροῦ
καὶ Ηὔτ. δογμ.

*Αἱ κατὰ τὸ
Διαποσῶν
μαρτυρίαι
τῆς Διατονί-
κου Γέρους*

H. P. D. 18. Autograph Proofs.

(28)

		◊	
ηαηα	ηη	7	ηαηα
κεχεαλες	χ	—	κεαλες
αλεαλες	ε	9	αηηαλες
	◊	—	
κεαγιε	π.	12	αγια.
ααλες	γη	—	ηαηα
κεχεαλες	χ	12	κεαλες
αλεαλες	χ	7	αηηαλες
	◊	9	
κεαγιε	π.	—	αγια
ααλες	γη	12	ηαηα
κεχεαλες	ε	—	κεαλες
αλεαλες	π.	7	αηηαλες
	◊	—	
κεαγιε	π.	—	αγια
ααλες	γη	—	ηαηα
κεχεαλες	ε	—	κεαλες
αλεαλες	π.	—	αηηαλες
	◊	—	
κεαγιε	γη	—	αγια
ααλες	χ	12	ηαηα
αλεαλες	χ	—	κεαλες
	◊	7	
κεαγιε	π.	—	αγια
ααλες	γη	—	ηαηα
αλεαλες	ε	—	κεαλες
	◊	9	
κεαγιε	π.	—	αγια
ααλες	γη	—	ηαηα
αλεαλες	ε	—	κεαλες
	◊	—	

Thxos
egwāq Tia?

12	✓
8	✓
10	X
12	✓
12	✓
8	✓
10	X

8	△
10	△
12	△
12	△
8	△
10	△
12	△
12	△
8	△
10	△
12	△
12	△
8	△
10	△

“Χρειάζονται τοῦτοι οἱ Μαρτύρι, θεωρητικὸν μήπε
τὸ μουσικόν ναὶ εἴσοδον εἰστο θεωρητικὸν
ναὶ πρατικὸν τὸ - Επιλογικόν μουσικόν. ”

$\text{Ἔ} \text{Ἢ} \text{XOS} \text{Ἔ} \text{Ε} \text{Ω} \text{S} \text{Ἢ} \text{T} \text{I} \text{A} \text{S}$

10	8	12	12	10	8	12
π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α	χ	τ

$\text{Ἔ} \text{Ἢ} \text{XOS} \text{Ἔ} \text{Ε} \text{Σ} \text{Ω} \text{S} \text{Ἢ} \text{K} \text{E} \text{S}$

10	8	12	10	8	12	12
α	τ	ν'	π'	ϵ'	τ	α'

π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α	χ	τ	π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α
10	8	12	12	10	8	12	10	8	12	12	12
$\pi'(\alpha)$	α	τ	$\sigma\mu$	α	τ	ν'	$\pi'(\alpha)$	$\alpha'(\delta)$	τ'	σ'	α'

Πλογία του $\text{Ἔ} \text{Ἢ} \text{XOS} \text{Ἔ} \text{Ε} \text{Ω} \text{S} \text{Ἢ} \text{T} \text{I} \text{A} \text{S}$ στην πλεύση της με την πλογή.

$\sigma\mu(\alpha)$	α	τ	$\sigma\mu$	$\pi'(\alpha)$	χ	τ	π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α'
12	10	8	12	10	8	12	12	10	8	12	12
10	8	12	12	10	8	12	10	8	12	10	8

Πλογία του $\text{Ἔ} \text{Ἢ} \text{XOS} \text{Ἔ} \text{Ε} \text{Ω} \text{S} \text{Ἢ} \text{T} \text{I} \text{A} \text{S}$ στην πλογή της με την πλογή.

π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α	χ	τ	π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α'
10	8	8	16	6	12	12	10	8	12	10	8

α	τ	ν'	$\pi'(\alpha)$	$\sigma\mu$	χ	τ	π'	χ	τ	$\sigma\mu$	α'
α	χ	$\theta\zeta$	α	τ	ν'	π'	χ	τ	π'	χ	α'

~ : Εἰρήνη τῶν πατέων : ~

'WSE's, # 'nai g'

Ε Ν κα μι νω παι δεις Ι σρα ηλ ως εν χρ νευ τη
πι ε ω δη τω καλ λετην ευ σε βει ει ας κα δα ρω
τε ρχου σα α πε σιλ βου λε γου τες π ευ λο γει τε
παν τατα ερ γα Κυ ρι 8 του Κυ ρι ου υ μνει τε δη
και υ πε ρυ ψ 8 τε εις παν τας τας οι ω νας π
(Θ) Αυ μα τας υ περην 8η η δρα σο βι λει ε ξει
και ταν περην περην περην περην περην περην περην
αθ νι σε κα μι γας την που π ε γαρ 8η ε δε ξα τα
φλε γει νε 8η π ε ως θυ δε πυρ της Θε ο τη τας Παρ
δε νη η υ υ πε ε δυ νη δυ π ε δι 0 0 α υ μνει
τες α α να μελ ψωμεγ δη ευ λο γει τω η κτι σις πα
σα του Κυ ρι ον π ε και υ πε ρυ ψ 8 τω εις
παρ τας τας οι ω γας

Ἐν τῷ εὐτόφου Εἰρήνογιαν
Τίτεου τοῦ Βυζαντίου (+1808)

M Η τραν α φε ε κτως ει και υι ξη σι και ο πρις Δ
οι της παι λαι α ας πυρ παι λη με νης νε οι η υ
περ δι ως και γενε ε σφρα γι σμε ε ηγη λη αι φω
δι δρω ω ω σαθα μα τηρ γι α μι α η λα ιη προς
υ μηνε ε ξα νι ση σι χα πις π
X Ει πας ει τω λαι και θλι θει εις των Λε ου των πο
τε λη ο με γατεν Προ φη η ταις σαν βα ει δως εκ
πε τα σας η Δα νι ηλ α θλα θεις εκ της τη
ε των και τα θρο σε ως σε σωσαι π ευ λα γων Xρι
του λη τον θε ου εις τες αι ω γας π
O I ε πα γε νης την α πα γε αι η αι η δως εκ
υ πε πα α γων εων πα γων ευ λα γει τε υ μηε ε ε λη
χαι υ πε πα γε ε τε τον Και πι ου εις τες αι ω γας

A ——————
τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα Δ
—————
η μι α των Σκού βια α των η βια σι λιξκαι Κυ ρι
—————
α π ε ορ των ε ορ τη και πα ιη γυ ρις ε
—————
σι ε πα α νη γυ ρις ων Δ ε ιη ευ λο γα μεν Χρι
—————
εον εις τας αι ω νας π
T ——————
Ου ε υ φλο γι πυ ρις και ο μι ιης και μι ε γι Δ
—————
οι α ευ λα ξαν τα παι αι διξ π και ε μαρ φη Αγ
—————
γι λας συγ και τα βιαν τα τετοις υ μνει τε Κυ ρι ου π
—————
και ε πε ρυ ψη 8 τε εις παν τατεναι ω νας π
—————
Ο ——————
Ν φριτ τασιν Αγ γι λαι και πα σαι σρα τι π
—————
αι Δ ως κτι σην και Κυ ρι ου μνει τε ε πεις π
—————
δο ξα σα τε Παι δες π ευ λο γει τε λα οι Δ και
—————
υ πε ρυ ψη τε εις παν τας τας αι ω νας

Φ^Δλο γα δρό σι ξε σαν ο σι ψε ^Δδύσ σε βετέ δε κα
 τα φλε γα σαν π^π Αγ γε λος θε ο παν σε ε γης
 δε εξε παι σι ^Δδύ ξω αρ γι κη ην δε πη γην ειρ
 γα σα τα την θε ο τα καν ^π φέτο ρου θα να τα κατι
 ξω ην ^Δδύ Ελυ σα γα σαν τας μελ πα σι ^π ταν Δη
 μη αρ γε μανιν υ μαγ μεν οι λε λα τρω με ε
 νοι ^Δδύ κατι υ πε ρυ ψε ψ μεν εις παν τας τας
 κατά
 αι ω γκα ^π
 η

Ωδή. Σ. Τχ. π Ηχ.

Τ^πυ που της α γηνις λο χει ας σα ^π πυρ πε λε
 με νη Βχ τας ε θει ξεν α φλε κτος π^π κατι νυν κα θη μων
 των πει ρα σμων α γρι οι γα σου ^δκα τα σει σαι αι
 τα μεν την κα μι νου π^π ι γη σε θε ο το ο κε ^Δδύ
 κατά
 α κα τα παν σως με γα λα υ νω ω μεν ^π
 η

ΜΕ γα λυ οὐ ψυ χη η μου την τι μι ω τε ε
φωνή και εν δόξῃ τε ε φων των α νω σρατεν μα
των πι Mu ση ρι ου δέ νων πι ο ρω και παρα δόξων
πι ρα νον το σπηλαιον δρόν νεν δη Χε ρι θι και την
πι παρ θε νον την Φα α τυχη χωρι ι ου πι ε νω ω α
νε κλι θη ο ο α χωρη τος Χρι σο ος ο Θε ος δη
οι α νυ μυθη τεξ με γα λυ ου νο μεν πι
Στερ γει μεν η μα ας ως α κιν δύν νον φι ο θω δη
ρω ον σε ω πην τω πι θω δε παρ θε γε πι ο μυθε ο
φαι νειν συν το νως τε θει με ε νησ δη ερ γω ω δες ε
διν αλ λα και μη τηρ επει νος πι ο ση πε φη κεν
η προ αε βε σις δι δε

Ω Μη τερ πορ Σε ε νε και Θε ο το κε α ψευ δης

Μη τερ Παρ Φε ε νε και Θε ο το κε α ψευ δης

גַּם־בְּנֵי־עֲמָקָם־בְּנֵי־עֲמָקָם

π
μεν εν αὐτῷ πάντας

O —————— גְּדִילָה —————— וְיַעֲשֵׂה

υη Δι A γην Παρ δε νε χαι αι ρε και πα λιν ε ρω

χρι αι βερι ο σσι γι αι γε ε ση τρι η μι

π Φω τις η γε α

I e p₈ sa λ₇μ q n γ₂ρ c₀ξ₂ Ku p₂ i 1 8

לְבָנָה וְלִמְדָה

τη ε γερ σει τα το ο κες σε

THν φω το φο ρου νε φε λην ^Δ ε νη ο παν
των δι σκοτης ^π ως υ ε τος εξ α ρυνε πε
πο κον κα τη ηλθε ^π και ε εαρ κω θη δι η
μας γε υ ο με νος αν θρω πος ο αναρχος ^π με
γα λυ νω μεν παν τες ^Δ ως μη τε ρυ τε Θε
τιμων Α γην η ^π
Eποιησε η σε κρα α τος ^Δ εν βρυ χι ο νιαυ τε ^π
και θει λε γαρ δυ να ασας α πο θρω υων ^Δ και υ υ
ψω σε τα πει υ τες ο Θε ος τε I σρα ηλ ^π ε νολε
ε πε σκε ψα το η μας A υα το λη ε ξυ υ ψες ^Δ
και και τευ θυνει η μας εις ο δον ει ρη υης ^π

T Hu ξω ο δο χεν πη γη η την την α εν γα
π ον μή την φω το φοροφ λυ χνι αγ της χα ρι τος
του να εν του α γι ον την σκη υγη την α χραν του μή τα
ρα να και της γης την πλα τυ τε ε ραν μή την θε
σ το καιν οι πι σοι με γα λυ ο γωμεν

Μέλος των Βασιλίων Πτέρων

Ω τε ποιός εἰς οὐδὲν μη τοῖς η πη γη τοῖς ζω

—
ኋይ ማንበት ሁኔታ ወጪ ጥሩ ከዚ ተጠሪ ቀን እና ተጠሪ ይመዘኛ ስምምነት ይፈጸማል

תְּהִלָּה תְּהִלָּה תְּהִלָּה תְּהִלָּה תְּהִלָּה

$\tau\alpha \sigma\delta o \overbrace{Ku} \rho\epsilon \sigma\delta \pi^q o \pi\alpha \rho\epsilon \chi\omega\gamma \tau\omega \chi\sigma o \sigma\mu\omega$

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹת כָּל־עֲמָדָה

· Αναστάσιμον - Απολυτίμον, Καρδιόφατα
καὶ οἱ - Αὐτοδύοι. απολυτίμους ἄγχος πα

οι . λε θου σῆρα γε εφευ τος υ πο των , ου δαιων(της)
παιστρα . ω των οι λε σας ον των το α χρυση του εσεν.
ε μα(π) . α . νε σεντρα γε μερας εω τηρ(ετη) δω βου με νε
τε χο σμω τηγενη(πη) . ει . α . του το αι ου να μετεων
ρα υψη ε 60 ων εως ζε ο δο ο τα (π) δο . ξα τη
να σασε εου γρε σε(δη) δο ο ξα τηθαοι λει . α . εου
δο . ξα τη ο : κανο με νε φι λε ων θρη ω πε .

Μέλος Πέριπον λαζαράσαρίου τοῦ πελοποννυγίου

{ ὁ ἀλλαγὴν σῆμα
γενέσεως.
γένος ή πατ

πατικός τοι μην μα παρε γε γενετο ερ θεοισι κατα
α γένε λι κατασι ου θει α σα με ται ερε μου(ῷ)
τα τα φετε εξηστραπτείν τη (ῷ) το θεον μα κα
τε πληρεσσων(ῷ) δι α τον τοι πελαγον ουσιασι
με θη ταις ε καρ η τριανταφεγγον(ῷ) τον α δημε τα
λευσε χριστον(ῷ) μετανεκατασκεψησα(ῷ) δη με τον(ῷ) κα
φέτε βεντασιν. νη γει φε παν τας εργασιας κα τα ξει σε ας
φο δω λι σαζε δηνη α μεταστην ου

πατικός τοι σταυρον προστη λην θει ή ξην η τον α παν τροπον
γε ε χριστον γει ενεισι α θη α νατον κα φε ο(ῷ) α
τη στηνετον η με την εω την(ῷ) κατη η γει φατι α δημ
τη τητηρησα(ῷ) δι α τον το α δη με α μεταστην
τη μασ γει στε(ῷ) δη ξατηα να τα σει ου δη ξα
τη ση γει τα δη στηνετον εω την α μεταστην

The image shows a single page from an antique manuscript. The text is written in a Gothic script, characterized by its rounded strokes and decorative elements. The page is divided into four main sections, each beginning with a large, ornate initial letter: 'G' at the top left, 'A' in the middle left, 'N' at the bottom left, and another 'N' at the very bottom. Each section contains multiple lines of text, some of which are partially cut off at the right edge. The script is fluid, with many ligatures and variations in letter height. Marginalia, consisting of small drawings or additional text, are present along the right margin. The paper has a aged, slightly yellowish tint.

Kάλαντον Τίόντου
Τήχος ἐπί τὰ η

Xειρός γένεται σερός όχασα γεννούσιον

α να λατώει σὺ να λατετείει

α να λονταίσιν σὺ ο φεγγετέει εν

Ο φέσ γενέτεν, τὸ βαύον ὅταν
τὸν γενέτεν καὶ Ταναΐζια
τὸν γενέτεν καὶ Παρθένος

Ευβάλητε χειρίον πολάριν
γενέτεν γρί γενεθλίον
ἔραζαν αὐτὸν οἱ χίλιοι Ελεαίοι
χίλιοι ελεαίοι ναὶ μύριοι ελεαίοι

* Τὰ Διηθεῖα Τραγούδια που ματαχωρίζονται εδώ,
προέρχονται από τις "Μεθόδους με την Ελληνική Μουσική"
που έγραψε Καρά.

Káλατα Δωδεκανήσων

ΤΗΧΟΣ ΟΓΓΑ η

Ι ι'
α χωταχωτα μαρχι την via σημειώσεις

τη του χρονού η α εχτι μου εγκενοχρηστη

ι ι' ι' ι' ι' ι' ι' ι' ι' ι'
στη γη να μάθει τη δη η

Kai ογκει μέχαιριτησεν

όλους τοις φερόλαρτες

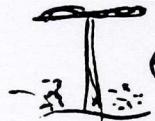
και πειτον μου χαιρίτησεν,

ηραν δέ τοις βασίλευς

- "Καλέσ το πᾶς βασιλεύε,
μαλώρ σεργιέων ἐξεις,,
- "Καλόν το λέσ αφέντη του,
μαλώρ μέ ελορυμένον.

Κέλαστον Τίτοντον — Iurias

τήχος ὡς παρ

— — c c c c c c c c —
επισυνάρθκε ποι μητή την ων διμοτέρης

— c c c c c c c c —
απειπόντων οο εος α με εα βι

— c c c c c c c c — π
εαλλουντης συρπα α

Καράβι βάθουν ετά συρπια, εἰς τὸ "Χειρός-Ανέστη,
ναι εἰς τὸ "Κιρίτλέντζον", μαράβι τελετών.

Βάθουν ελεφαντὸν παραμετετήν, ναι τεῦρων
καντέρον

Βάθουν μίτρα Ρωμύλοντον.

Τι Στυτό τελοπονύμου
τίχος εἰσι ἡ πα?

~~Κατού στοι βάλτον τα α χωριά~~

τικας πιστοί διαδέστησε την παλαιά

τη πα

Κάτου στοι βάλτον τα χωριά
ζεσόφρο ναι Αγραφε
ναι στα πάντα βιβλία
ελγάτε ναι στη γαδέρφια.

Τίποτεν οι μέρπες οι πολλοί
αρκατιώνεισι στο φλούρι.
ναθούται ναι τρύν ναι τινουν
ναι την Αρτα φοβερήσουν.

ΤΗΣ ΣΗΤΟΣ ΠΕΛΩΝΙΑΚΟΥ

ΤΗΣ ΣΗΤΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

"ε π ι λ ε" ε π ι ν τ ρ "

ΤΗΣ ΣΗΤΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ Η ου σητούνται με χαρακτ

"ε π ι λ ε" ε π ι ν τ ρ" π

πουντούνται με διαμαντίδες και μαντίνες

"ε π ι λ ε" ε π ι ν τ ρ" π

πουντούνται με διαμαντίδες και μαντίνες

καρπάσιες και το ο σένω - εργασίες

"Η θεούνται πουλιά φου - η θεούνται

τηλά στα πλάστα

η θεούνται τηλά στα πλάστα

στις σπόντες και στα χοεράσια

η θεούνται τηλά στα πλάστα

και τις αλινές σταρά

η θεούνται τηλά στα πλάστα

και τις αλινές σταρά

Tcaunvius

ix-s ḫ̄ πa q

" → ˘ ˘ ˘ " π → ˘ ˘ " π
ou ua haava a u a v e haava a

" → ˘ ˘ ˘ " ˘ ˘ ˘ " ˘ ˘ ˘ " π
ou ua hav va aa u a v e t e

˘ ˘ ˘ " π
u e e f t a

" ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ " ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ " π
ou ua haava a u a v e t e u t e t e

" ˘ ˘ ˘ " ˘ ˘ ˘ " + ˘ ˘ ˘ " π
ou to vol wo ur e t e f t a

Γέρον ἀντα μι τον διάτις
τιαι δι τὸν αερανθεῖται

τιαι στίχος τὰ ξερά φτι
ετο ψιλό τὰ λογαριαστι.

Η Χ Ο Σ

Π Η Α Γ Ι Ο Σ

Τ Ο Υ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Υ

ΜΑΛΑΚΟΣ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τοῦ Πλαγίου Τετάρτου Ἡχου.

§. 369.

Πλαγίον τὸ τετάρτου ἥχον ὀνόμασαν οἱ φαλιφόδοι ἐξεῖνον, ὃς τις ἀπηγένεται μὲ τὸ βεαγιε τὸ δροῖον σῷζον προφορὰν ἴγεμονικὴν καὶ σοβαρὰν δεικνύει ἀνάβασιν καὶ κατόβασιν ἐνὸς μὲν τόνου, μεῖζονος δύο δὲ, μεῖζονος καὶ ἐλάσσονος τριῶν δὲ, μεῖζονος, ἐλάσσονος καὶ ἐλαχίστης, καὶ τὰ ιοιτά. Βάσιν δὲ ἡ Ἰσον ἔχει τοῦτο, ὥστε ἐλευθέρως μὲν ἀναβαίνει τόνους ἑπτά· ἐλευθέρως δὲ καταβαίνει τόνους τριῶν. Καὶ τέσσαρας μὲν τόνους ἐπὶ τὸ ὄξυν δεικνύει αγια· τρεῖς δὲ τόνους ἐπὶ τὸ βαρὺ, λεαγιε τοιετος δὲ τόνος εἶναι ὁ νη. Ὁταν δύως ἔχῃ Ἰσον τὸν τόνον γα, τότε ἀλιθινὰ τὸ Ἰσον τού εἴναι τρεῖς τόνους ὄξυτερον, πλὴν τὸ μέλος βαδίζει ἀπὸ τὸ γα, ὡς ἀπὸ τοῦ νη· δηλαδὴ δύο τόνους ἐπὶ τὸ ὄξυν δεικνύει μέλος τὸ βαρύ, καὶ ὅχι τὸ κε, καθὼς φαίνεται εἰς τὸ, Ἰδού δὲ νυμαγίος ἔρχεται, καὶ εἰς τὰ ιοιτά (§. 308.).

§. 370. Κλίμακα δὲ ἔχει δὲ οἱ Πλάγιοις τὸ τετάρτου ἥχον τὴν διατοικὴν κατὰ τὸ διαπασῶν σύστημα· γίνεται ὕσως πολιάκης νὰ πένην τὸν ὑπ' αὐτὸν ζωδίεσιν καὶ τότε τίθεται τὸ ς ἐπὶ τὸ νη πρὸς σαφίνειαν. Σημεῖον δὲ τῆς φθυρᾶς τὸ πλαγίου τετάρτου ἥχου εἶναι τὸ ς, τὸ δροῖον τίθεται ἐπὶ τὸ νη τόνου. Εἰς δὲ τὴν ἀντιγραφίαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὄξυν, τίθεται τὸ Σ. Ὁταν δύως οὗτος δὲ ἥχος ἔχῃ Ἰσον τὸν γα τόνον, τότε τίθεται τὸ ς ἐπὶ τοῦ γα τόνου, καὶ αὐτὸς δ τόνος ἀφίνει τὸν φθόγγον τὸ γα, καὶ φθέγγεται τὸν νη, καὶ παραλλαγήζεται τὸ ἔξης μέλος ὡς ἀπὸ τὸ νη, ἐπειδὴ μεταβάλλονται καὶ τὰ διαστήματα.

§. 371. Δεσπόζοντας δὲ φθόγγους εἰς τὰ ειχηρὰ καὶ εἰρηνολογικὰ ἔχει τὰς νη, βαρύ, δι' διότι εὐθὺς ἀφείμενος, ἔγετε νὰ δείξῃ μελῳδίαν ἀνήκουσαν τῷ βαρύ, καὶ ἄλλοτε μὲν ἐπιστρέψει πρὸς τὸ Ἰσον· ἄλλοτε δὲ ἀφορῶν εἰς τὸ ὄξυτερον, δεικνύει τὸν διὰ καὶ ἀναβαίνει ἔως εἰς τὴν δύμόην διὰ νὰ ποιήσῃ κατάληξιν, ἀτελῆ μὲν εἰς τὸν δι, ἐντελῆ δὲ εἰς τὸ Ἰσον τὸ.

§. 372. Καταλήξεις δὲ ποιεῖ, ἀτελεῖς μὲν εἰς τὰς δι, βαρύ, νη· ἐντελεῖς δὲ εἰς τὸν νη, καὶ στανίως εἰς τὸν δι καὶ τελικὰς εἰς τὸν νη. Σημεῖα δὲ μαρτυριῶν εἰς τὸν πλάγιον τὸ τετάρτου ἥχον δὲν εἴναι ἄλλα, παρὰ ἐξεῖνα ἄτινα διωρίσθησαν εἰς τὸν πρῶτον ἥχον κατὰ τὸ διαπασῶν σύστημα.

§. 373. Ἐνάρται δὲ τὸ ἀπήκημα τῆς Πλαγίου τετάρτου ἥχει ἀπὸ τῆς νῆς, καὶ λήγει εἰς τὸν νη. Ὁταν ὅμως προχρόφηται τὸ μέλος δίτονον, ὁ προψαλλόμενος σίκυς λίγει εἰς τὸν βουνό διταν δὲ τούτον, εἰς τὸν γα, καθὼς εἴπομεν (§.308.). Άυτὸς δὲ ὁ πλάγιος τῆς τετάρτου ἥχος ἐνάρχεται αὐτούθεν ἀπὸ τῆς νῆς ὁ δὲ προψαλλόμενος στίχος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς δίτονος διατονικῆς, λίγει εἰς τὸν νη. Μεταβαίνων δὲ ἀπὸ μὲν τῆς πρώτου ἥχου, καὶ τῆς πλαγίου της, καὶ τοῦ πλαγίου δευτέρου, ἔχοντων Ἰσον τὸν πατόνον, ἐνάρχεται κατὰ τόνον ἐπὶ τὸ βαρύν· ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρου καὶ τῆς τετάρτου, ἔχοντων Ἰσον τὸν βηνόν, κατὰ διτονίαν ἐπὶ τὸ βαρύν· ἀπὸ δὲ τῆς τρίτου καὶ τῆς βαρέος, ἔχοντων Ἰσον τὸν γα, κατὰ τριτονίαν ἐπὶ τὸ βαρύν.

§. 374. Διαφέρει δὲ ὁ Πλάγιος τῆς τετάρτου ἥχος ἀπὸ μὲν τοὺς χρωματικὰς καὶ ἐναρμονίους ἥχεις, κατὰ τὴν κλίμακαν ἀπὸ δὲ τὰς διατονικὰς κατὰ τὸ Ἰσον, κατὰ τὰς δεσπόζοντας φθύγγους, καὶ κατὰ τὰς καταλήξεις.

§. 375. Τὸ ἥθος τοῦ Πλαγίου τετάρτου ἥχει σῷζει χαρακτήρα, κλίνοντα εἰς τὸ θελκτικὸν, ἡδονικὸν, καὶ ἐίκυντος εἰς πάθη· διὰ τότο καὶ οἱ κῶμοι κατὰ τοῦτον τὸν ἥχον ἐμείλεοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Πρὸς τούτοις κλίνει καὶ εἰς τὸ σεμνὸν, ὅτε συμβάλλει μεγάλως ἡ βραδεῖα ἀγωγὴ τῆς χρόνου, καὶ ἡ μετάθεσις τῆς τόνου ἀπὸ τῆς νῆς ἐπὶ τὸν γα (§.363.). Οἱ δὲ ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ στίχοι τοιαῦτα λέγονται περὶ αὐτοῦ.

"Ἔχων σφραγίς τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων,
Ὄς ἐν σεαυτῷ πᾶν καὶ λόν μέλος φέρων.
Ἄνευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ἀσμάτων,
Ἔχων κορωνίς ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὄς ἄκρον ἐν φθύγγοις τε καὶ φωνῶι στάσι,
Ἄκρον σε φωνῆς δίς σε καλῶ καὶ τέλος.

“Χρυσάνθου τοῦ εὐ μαρτυρίου θεωρήτικῶν Μέρα
τῆς Μουσικῆς,,

Η κατά Τριφωνίαν διατονική Κλίμαξ.

N_η	12	8	8
Z_ω	—	10	—
K_ε	7	—	10
$\Delta!$	9	12	12
$\Gamma_\alpha \omega$	12	12	12
B_ω	—	8	8
Π_α	7	10	10
N_η	9	12	12
	12	—	—
		S^1	S^1

$\checkmark \subset \approx \tilde{\gamma} \subset \checkmark$

$S^1 \wedge A_{\gamma^1} \in S^1$

~ : Εἰεροί τῶν οὐανόνων : ~

, Ξυπόντος Σεντόφου Γιερολογίου, Πέτρου
τοῦ Βυζαντίου (+1808)

A πρώτη λεπτή Φαραω ω ε εύ θάλασση Νη.
ει σε τε φατερ γε σα πο τε Μωσεί : κη φα α διδασκαλία
φα τυ πως πληρέστερα σα την καθί δι ε λε σα ση α λασσαν
I σραγή δε συ γα α δα πε του ο δι : i την δι ε
εωσεν την α σηματωθεί ω α γα μελ που τα θάλασση Νη. ηη.
Σταυρού χαρακτηρας Μωσεί ε πει θει ας φα διδω την
ε φυ θέραν δι ε τε με την τω I σραγή πετεσω
την δι την δε ε πε σρε πει κως Φαραω τοις αρ
μα σι αρρε τη σας η γωσεν την ε πει φας δι α γραψας
τα α γη τη του ο πλην δι ο Χριστω α σωμεντη τω
θε ω η μου ο τι δι δι ξε σαι

;) - μετέσ α γ' ναι σ' ; ;

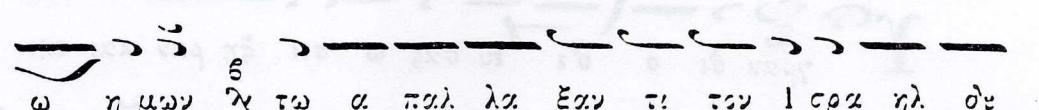
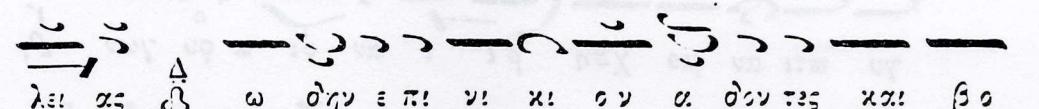
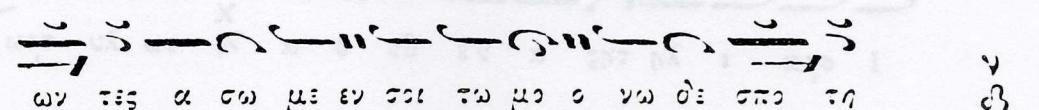
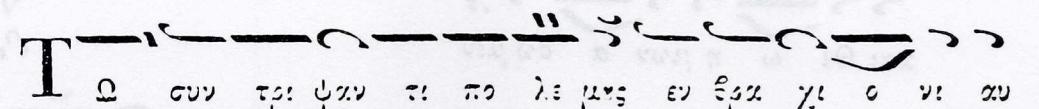
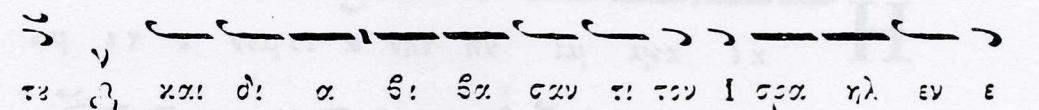
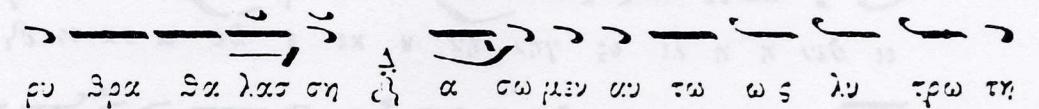
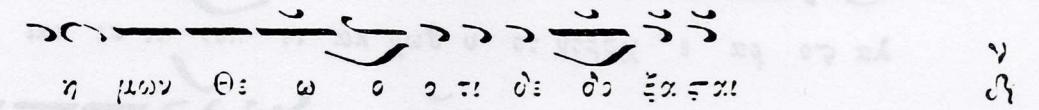
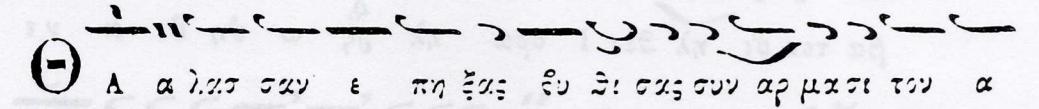
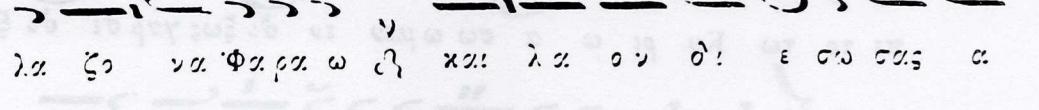
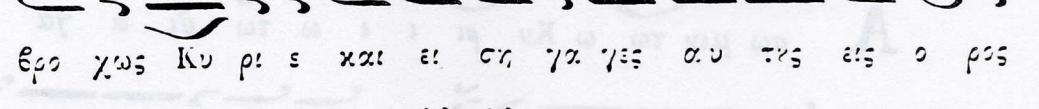
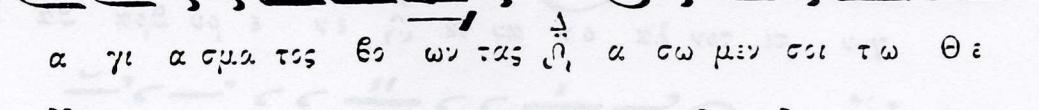
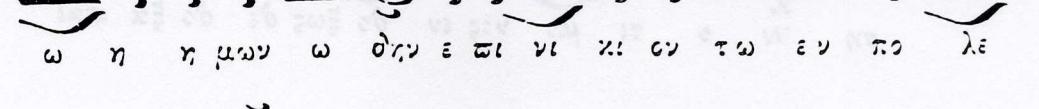
८१

γραπτόν οὐδεὶς εὐστοχεῖ τὸν πατέρα τοῦ αὐτοῦ

I ορα ε λη της α γε βο ο α γε τη λυ ιτι με

וְיַעֲשֵׂה תְּמִימָה וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיַעֲשֵׂה תְּמִימָה וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

Εα τοι δε γηλ οὐειν | **σερα** **ηλ** **οῦ** **ω** **οὐη** **δε** **α** **νε** **μελ**

A
σμα α να περ ψωμεν λα οι τω θεου μα σω θε

ω η μων λη τω α παλ λαξ εγκυ τι του ισραηλ οις

λει ας δη ω οην επι γι αι ου α δουτες και βο

ωγ τεις α σω με εν ται τω με ο γω οις σπα τη

T Ω συν τρι φυν τι πο λε μει εν ειρην γιο ο γι αν

τε δη και δι α δι δη σων τι του ισραηλ εν ε

με ειρην ειρην ση δη α σω μεν αν τω ως λη τρω τη

η μων θει ω ο ο τι δη δη ειρην

Θ Α αλιτε σων ε πη ειας ειν ει σας συν αρ μας του α

λαξ ζη να φηρη ω δη και λα ου δη ε σω σας α

ειρην χως Κυρι ε και ει ση γη γει ου της εις ο βος

α γι α σμα τους έι ων της δη α σω μεν σοι τω θε

ω η η μων ω οην επι γι αι ου τω ει πο λε

ματερα ται ω

I' τελείωσιν τελείωσιν
ο δε τε λ ο δε τε ο τι ε γω ει μι ζε ος

τελείωσιν τελείωσιν
ο πα α λαι του Ι σρη ηλ εν ε ρυ θρη ζα λαι

τελείωσιν τελείωσιν
ση δι α γα γωνη και ζρε ε ψας και σωσας και εκ θε

τελείωσιν τελείωσιν
λαι ας πι κρας ε λευ θε ρωσας Φα ρη ω

P τελείωσιν τελείωσιν
ρο σε χε ρ πα γε ε και λα λη σω και α ν υγη

τελείωσιν τελείωσιν
σω Χρι σου του εκ Παρ θε νε τε χθεν τα εις σω τη ρι

τελείωσιν τελείωσιν
ι αυ η μων

O τελείωσιν τελείωσιν
ε ε ρ ε ω σας και ταρ χας τες ρ πα γε εν συ

τελείωσιν τελείωσιν
νε σει δι και την γην ε πι υ δα των ε δρα σας

τελείωσιν τελείωσιν
εν τη πε τρα με Χρι σε της Εκ αλη σι ας ση ρι ξου θη

τελείωσιν τελείωσιν
ο τι ρ κε σε πλην σα Α γι σι με νε φι λαν ζρω πε

O τελείωσιν τελείωσιν
κε σι δι και σι ως ο Θε ος θμωνη ου υ μει ει

τελείωσιν τελείωσιν
πα σα κτι σι ε κε σι δι και σι πλην σα Κυ ρι ε

P ^υ
Α Εθος εις την ποντα με ση ρι α πα ^η

ρι λαμβανει επιστησιν επιλασιν γιγαντον προσκρινει τουν ^η

ερι α δη ση ση βευ α ση δε πρων γη Εκκλησια

α νυν εξηγηση σε δη ξυλον Σταυρον βασισατος και

σε ρι ωμη ^η ^η

O ^υ
ρι υ ασ αψις ορθος ορθος γη Κυ

ρι ειρηνεις Εκκλησιασ δος μητωρ συμβεβεκε

ασιν δη ει ση αγια πη ση ση των ερι των η η

αριστης δη των πατων ση ση βιργη μα μα γη λον θεωπε

E ^η
σε ρι ωμη η και δη α μη εγ Κυ δη

ρι εωυ ψω ση και ρις μη εγ Θη ωμη δη ε πλα

ασιν δη ε πεγη ση μη ση μη ε ση ση ση ση

τη δη ωμη

८ $\frac{1}{८८}$

Σύμπλεγμα της ιδέας της ανθρώπινης φύσης στην παράδοση της Αρχαίας Ελληνικής λογοτεχνίας.

E
I
o
z
n
η
κ
α
K
u
ρ
ι
ε
τ
η
ς
ο
ι
κ
α
ν
ο
β
ι
ν
ν

μι
ι
α
σ
α
τ
ο
μ
η
ρ
ι
ο
κ
α
τ
ε
υ
ο
η
σ
α
τ
α

ε
ρ
γ
α
σ
α
κ
α
ι
ε
δ
ο
ξ
α
σ
α
σ
α
τ
η
ν
δ
ε
ο
τ
η
τ
α

E
K
σ
α
ρ
κ
α
ς
σ
α
β
ι
λ
ι
ι
δ
ε
θ
ι
ο
τ
η
τ
ο
ς
ε

ξ
ε
π
ο
ρ
ε
υ
ο
τ
ο
δ
ι
Π
ρ
ο
φ
η
τ
ω
ν
κ
α
ι
Λ
π
ο
ε
σ
λ
ω
ν
ο

ο
ο
δ
ε
ι
Π
ρ
ο
κ
ρ
ι
τ
ο
ι
δ
η
μ
ε
λ
π
ου
τ
ε
ι
α
γ
ε

ε
ο
σ
ω
ν
δ
ο
ξ
α
τ
ο
δ
υ
ν
α
κ
α
ι
σ
α
κ
υ
ρ
ι
ε

E
ξ
ι
ρ
ε
ς
κ
α
τ
α
σ
ι
ε
λ
α
ρ
ι
σ
α
π
ι
θ
ι
ο
τ
ο
κ
α
μ
ε
λ
λ
ου
τ
ο
ς
σ
α
ρ
κ
α
σ
η
α
ι
θ
ι
ο
π
ι
ι

μ
ε
υ
γ
ε
θ
ι
ο
τ
ο
κ
α
μ
ε
λ
λ
ου
τ
ο
ς
σ
α
ρ
κ
α
σ
η
α
ι
θ
ι
ο
π
ι
ι
χ
ω
ς
κ
α
τ
ε
ν
ο
η
σ
ε
ν
ε
ν
φ
ο
ε
ω
κ
α
ι
ε
δ
ο
ξ
α
λ
ο
γ
ε
ι
σ
ου

τ
η
ν
δ
υ
ν
α
κ
μ
ι
ν

E ε ε Өңү ε Ө! Өң Өң Өң A Өң Өң Өң Өң

Ku ŋ: ε ḥi xəi: ε ḫ: ε ḫw ḫ: ḫi i ḫa η u i a: s

αυ των ἀλλασσω τη βι α γε γονευ η επ πα σι

α α εε τοιε πι σως με λω θε γει θε ξετη θη νε

— د —

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָדָה כְּבָדָה

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּתַבְתָּה וְעַמְּךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דְּלִילָה וְלִילָה אֲנַזְבֵּרְדִּי לְבִנְתִּי

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାକିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ

יְהוָה נִצְחָה וְעַל־עֲמָקָם יְהוָה
בְּרוּךְ הוּא וְתָהֳרֵת הַמֶּלֶךְ יְהוָה

॥ Προσόφοια συντομα ॥

Τχος. Λαζ. Νη. Βα

Ω πα ρα ισ δε δε μα τος ω μυ εη φ! 8 δρ!
 η ε τη φυ σε α δε να τος πως εν δε λω κρε μα ται
 πως δε υα τα γυγε ε ται φ πως κα τα χρι ε γε
 ται ο α γε δε δε μη μα η Παρ δε νος ε
 λε γε εν τω Στου βω δε πα σο κρε μα ΜΕ γου Χρι εσι

ον ε τε κευ

δι

Ο Ι Μαρ τυ ρες σα Κυ ρι ε ε πι λα δε με νοι δι
 των εν τω δι ω κα τα δρε αη σαν τες και των δι σα α
 υων δι α την μελ λα σαν δωρην δι ταν της κιν φο να μαε
 α α γε δε χθη σαν ο δεν και Αγ γε λοις συ ν να
 γαλλουται δι αν των ταις ε κε σε ε αις δω βη η σαι τω
 λα ω σα το με γα ε λε σ

δι

T u μας κα λε σω μεν α γι οι Χε ρε θηρ ο τι
u μιν ε πα νε πα αυ σα το Χριστος οι Σε ρα φησι
o τι α πα αυτως ε δο ξα σα τε αυ του θη Αγ γε ε
ε ε ε λεις το γιρ σωμα α α περα φη τε θη
δυ να α μεις ε γερ γει τε ε εν τοις θημα σι θη πολ
λα u μωων τα o νο μα τα και μεις ξα να τα χα
ρι σμα τα οι πρε σεισαα τε τα σω θηναιτας ψυ χαεημων

K γ u βι ε ει και ιφη τη βι ω πα βε ε σης
u πο Πι λα τα κρι νο με νος θη αλ λα και πε λει
φεης τα θηρι να τω Πα τρι συ γκα α θη ξα με νος θη και
α να ξα ας εκ νε αρων του ασ σμου η λευ θε βω
σας εκ της θη λει ας τα αλ λα τρι 8 ως οι κτιρι μων και
φι λαν θηρι πος

O εν Ε δειπ Παρο δει σεσ πο τε το ξυ λου της
γυω σε ως α γε Ελα ση σεν εν με σω των φυτων μη η
Ex κλη σι α δε Χρι σε του Σεαυρου σε ε ξην θη
σε του πη γα σαν τα τω κο σμω την ξωγη μη αλ λα
τε με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γου τατου A
δαμ το δε ε ξω ο ποι η σε πι ι σει σω θε εν
τα του λητην μη 8 της α φε σε ως κοι νω γης η μας
α να δει ξου Χρι σε ε ο θε ος ο τω πα θει ει σου
λυ υ υ σας μη την κα θη μων μα νι αν τη εχ θρε
και α ξι ω σου η μας της Ου ρα νι 8 βα σι
λει ας σε

Αυτογνήτινοι, κατίσφρα ναι Ἀραβαδροί
μέτη - Αραβιάσθια νοῦ ἕχου πᾶ σὺ Νήσοι

· Εν τοι - Anastasiatapion Τέτρου λαζανάριον
τοι τηθωνυγίον (+1778)

Εἰς τὸν "Ορθούχοντα μετά τὴν αἱ σιγῆν πίστην

μετατίτλη βασιλοπούλου της πατέρας της
Α. Φωτιός το μυγμα σουσω τηρε σφράσα γι. δα αγ. το (?) αγ.
γε λεπτον λε. θονεκ της θυρα πε ε χυ λε. ε (?) γε
γετες ε θε. ε α σαγ το ε γε με νονεκ ε γε πετες
αν ταιεν γε λεσαυτο τοις με θη ταις σου ε εν οι ε ω
ο τι α νε στης γε ξω γε τωνα παγιώ: (?) κα: δε:
λε ζητα δε σματουθα να του χρε. ε δε δε ξα: σε:
Τ α μυγμα τα φησαι γε νακχες κε ο με
εα ε ε (?) φε θησ α γγε λε χησ εκ του τε φουν γε κονεε
εν (?) π. ν σαργε: των δε κει αγκα: αν τε λε πηγε χερε κα: δε
με οε α οδε (?) κραξι ε α νη μαναδε ο τε α γε πετες
ε. ο ε ο ε χυ ρε. ε οε (?) ε ε δε - αη. εας σωσας
ε δε οε. ε ε γε νονεκ ε αγε θη πετες

αγαστήριον αντίφυλον αγάπης πάπιαν ον

Gένεσις ο τη τας μου ο εχθρός ή πάρα ζει
ταῖς γ δο νας ας φλεγεις με(στή) γ ωδε πε πας θως εν
σοι κυρί ε τροπου μας του του

Oμέτρησε σου τέσσερας μνημείων η τασση δη προνοσία
σεργίην γ απειώνος χορού(στή) επιγράψας ξριστίανος από της

αυτού βέβαια εντονού

Dοξα πατρὸς καὶ νοῦ χαρά σε γόων πνεύματος καὶ
μου σας απεικαστούσατε μαρτυρίας ων μαρτυρία

Aγώνων μα τι το ξην τα παν τα φυσικών
τα οσ θεοσ μεγασσον πατρός γε μνον μεν αντίτινο
κατέποντα γε

Hαγού δια μου τω φω βιωσοντας πε εστήτα πολιτεία φέρει
μου σα(στή) μη γη γε φύω θέτε ον από πεισμή εκ ου

πατρὸς αποκριώ μων

Gένεσις του κυρίου ε στην κώστη πεισμάτος επεισόδιο
σε το τε(στή) τε πυρά τα αντακριζεις εκατον λε

α σε

A γι ο πνευ μα τι πνευτος. Σε οσ σλε πε χατη πο
λε γε τι ρα τουρ γε ει α φι ε σταγε ει τες ει.
μα θε ον με ελπων. ει γαρ και τρε λαμ πε(σλ) με νερ χει το.
G αντιφ : γε : δε
G αι την μη τε ρα αι του γην ου νευ πνευτος α
να λα οε(σλ)ου λα βεβασα α νους η γε ρε γε.
A γι ο πνευ μα τι θε ο λε γι α με να αι τρι.
ει γε α(σλ)ο πα τηρ γερ α να αρχει ε ξου ε φυ ο
οι οσ α χρο συωσ(χ)αρε με βεν πα να φενα μενα
εκ πα τερ οσ ου να κλαμ φαε
T δει φη τε κα λα γη τε τερετην(σλ)η λεη τη κα τει
φειν α δελ φους α ε α μα ει τεν τω γερ κη ρε
οι (σλ)η πη γηε λατο ζω η ην αι ω νε αν

T. ου εν δι με τος αντου ο ια χρι και τουργρου
και συνηστη λε εν ει μη δειν φευτε ζειν

A. γε ω πνευ μα τι ε νε " δειν αι τι α παν
τα ε χεται(χ) ειρη να θρα βευτως(δη) ης ος του τι γαρ
ε στι πα τρε τε λας υ ε ο με συ αι ουκι ρε ων

B. α σι λει σει κυρι οσ εις τοι αι ω γα ο: ης ος
ερι ει ω εγενε αι και γενε αι

B. α σι λει σει κυρι οσ εις τοι αι ω γα(δη) ο ης
ερι ερι ει ω εις γε γε αι και γε γε α α α α αι

Μαάχος κυδίεων

τήξος πᾶ σὺ νη ἡ

~~Α~~ οὐερού τέρα α δι μια φυλλα α μ

τι δι βα α ει ητα α αγτων λον

ου λου σιν δι

Τοιος αρνήσθη τὴν αγάντη
να τὴν αρνήσται οὐ εγίν

Μά ένας γέρος την αρνήσθη
οὗτον ένατο χεοντη

κι εγίν νήσος πατημασάμ
πις να τὴν απαρενθηστή.

* Τα Διηθικά Τερόντια που παταχωρίζονται - εστι,
προέρχονται από τις "Μεδόσους της Εχ. Μουζικῆς",
κατ Ιάκωβος Καρά.

Tά "κανάνα", τίς νύφης
 /Άντι τη προσώπεια τού γάμου, Δωδεκανήσων
 τήχος ήτη Νή σε Σικυών.

(Ε) "—ελα παα" — ελα α παα δή
 "—ελα πα α γαμ ου γε γε δή
 "—εε λα πα α γαμ γε δή
 "—εννν λο γαμ γε δή Χ

Νοῦν νοὶ λογίζονται γινόντων
 νοὶ γλυκιάν φεντινούς αριθμότων
 Νά πανέψυχοι τίνη μετά τις
 νοὶ τινα χειροπέδηνα τις

/Αρά τίνη μεράν θερεύετω
 μέρη τινα νά είναι πανέψυχοι

/Έχεις τη μαλλιά γεράτι
 νοὶ πλεοφένα γινόντα της

/Έχεις μαύρα φερράτι

ποτέ τίνη έχει γένοια χαρτιά ~

Καθητική Δωδεκανήσου

ΤΗΧΟΣ ή δή ΝΗΡΩ θίφωνῶν

α εαα στα πτ ε εε ε ε ντε
κυ υ νη γοι δή το ο νου που ων

ΤΕΓΕΕΡΟΥΝΑΝΤΟΥΝΟΣ σταυρός, μείζεται σύν λογίο ουν
ψηοι φιλοῦντε τὸ σταυρό, μὲν τὸ βάπτισμα ουν

"Ελα, ἐλα οὐν χέρω, μηδὲ τυραντῖς ναι κλοιώ
ἐλα ράβαι, ράβαι, ράβαι, νά ουν στρών νά
μαρτιάσαι.

Θεάντος Συρτός

Τίχος ή δύνη ή επιταφωνών.

~~τίχος~~ ατέσθις μία ή ώρα παρτήσματος μετέσθις μία φε

επαρθετούσαν αφίσοντας μετέσθις μία φετού σα

επαρθετούσαν αφίσοντας μετέσθις μία φετού σα

Η λόγος λαλάται τη λύρα
κι οχεντού τον φανταχέμι

κι η συνυπόχορος ή Γιούζας
ειρητεαγουστά και λέγει

Γαρίθλιον Μ. Αγιας

τόχος της γης

Γαρίθλιον λέγεται το πρώτο φλούριον της Ερήμου

και είναι το υψηλότερο σημείο

της Ερήμου της Βόρειας Ελλάδας
που βρίσκεται στην περιοχή της Καστοριάς.

Γαρίθλιον είναι η μεγαλύτερη απόστημα
της Ερήμου της Βόρειας Ελλάδας.

Τοποθετείται στην περιοχή της Καστοριάς
και είναι το ψηλότερο σημείο της Ελλάδας.

Θεάντος Συρτός

ΤΗΧΟΣ ή δη λέγεται

εα διεστή τα φαν γυνλα φαν χ
διαστήτη γιο εο δι

εα διεστή τη γιο χου εο δι
να διωτήνει ετα πα γα α πω

Πάντα για τα λαζίστη
γάν Βέργα Βεργουλιστη

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΣΤΕΛ - ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Α' ΠΛΕΥΡΑ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

1. Κεκρυφαριό "Κύριε έκέκριξη τοπευευνθω. ήχος α".

Στιχηρά αναστατικό"-τος εσπερινος πινων ευχος τοκιλωστε. ήχος ο".
Μελος Πέτρου Λαμπαδοφοριου του Πελοποννησου (+1778).

Ψαλλει χορος ψαλτων με χοράρχη τον Αρχοντα Πρωτοψαλτη κυρ θρασύβουλο Στανιτσα.

(Απο το διόκο του ιδρυματος Βυζαντινης Μουσικολογιας - Πέτρος Πελοποννησος)

[Βυζαντινοι και Μεταβυζαντινοι Μελουργοι 'No 4.]

2. Ειρμός Εποιησε κρατος. ήχος ο".

Μελος Γρηγοριου Πρωτοψαλτου (+1821).

Ψαλλει χορος ψαλτων με χοράρχη τον Αρχοντα Πρωτοψαλτη κυρ θρασύβουλο Στανιτσα.

(Απο το διόκο του ιδρυματος Βυζαντινης Μουσικολογιας - Γρηγορος Πρωτοψαλτης)

[Βυζαντινοι και Μεταβυζαντινοι Μελουργοι 'No 2.]

3. Θεοτοκιον Θεοτοκε Παρθενε. ήχος ο' (ο ο' πους).

4. Ασμοτικον Τρισσογιον της Διοξιλογιος. ήχος ο".

Μελον Πέτρου Μπερεκετη (αρχαι ιη' αιωνος).

Ψαλλει ο χορος ψαλτων με χοράρχη τον Αρχοντα Πρωτοψαλτη κυρ θρασύβουλο Στανιτσα.

(Απο το διόκο του ιδρυματος Βυζαντινης Μουσικολογιας - Πέτρος Μπερεκετης)

[Βυζαντινοι και Μεταβυζαντινοι Μελουργοι 'No 1.]

5. Εις τα πλορωτικα. Κύριε ελεησον. ήχος ι".

6. Διοξιλογιο αρχη (επι λογη στιχων). ήχος πρωτοψαλτης

7. Ασμοτικον Τρισσογιον της Διοξιλογιος ομοηχον

Μελον Θεοδωρου Παπαπασσαχου Φωκαιας (+1651)

Ψαλλει ο βυζαντινη χορωδια του γηπουργειου οικονομικων με χοράρχη

τον θεοδωρο βασιλικο.

(Απο το διόκο του ιδρυματος Βυζαντινης Μουσικολογιας - Θεοδωρος Θυρεος)

[Βυζαντινοι και Μεταβυζαντινοι Μελουργοι 'No 5.]

8. Κοινωνικον κυριακης. Αινετε τον κυριον. ήχος ο' τετραψωνος

Μελος Μπαλαστιου τερεως και Νουσιμιλακος (β' πινου ιζ' αιωνος).

Ψαλλει ο χορος ψαλτων "Οι μοισιονες της ψαλτικης τεχνης" με χοράρχη

τον Γρ.θ.Σταθη

(Απο το διόκο του ιδρυματος Βυζαντινης Μουσικολογιας - Μπαλαστιος Ιερευς)

[Βυζαντινοι και Μεταβυζαντινοι Μελουργοι 'No 3.]

9. Διοξιτικον των Αινων Αγ.Αθονασιου και Ιωασαφ των Μετεωριτων

Εις το ορος συμβολικως. ήχος ο".

Μελος Πέτρου Λαμπαδοφοριου του Πελοποννησου (+1778).

(Απο το διόκο ΜΕΤΕΩΡΑ ΤΑ [ΕΡΑ])

Β' ΠΛΕΥΡΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1. Δεν ειν' ουχη να σηκωω

Κοειστικό απο το βουολο Ερυθροιος

Τραγουδι: θευνο ζωιου

2. Σαν τα μαρμαρα της Γιολης. ήχος ο' επτοψωνων

Αρχο αντικουντο Μ.Ασιας και Μυτιληνης

Τραγουδι: Εκατος θιαβυτης

3. Ρουμπάλιο - Γορουφαλίο

Κεσαπικό από το Μιχολίται Βιεννίας

Τραγουδι: Δόμνα Σαμίου και αμάδα κοριτσιών του αιώνα Ελλ.Λαϊκών χορών

Ελενη Τσασούλη.

(Από το δίσκο της Δόμνας Σαμίου ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ *No 1.)

4. Κάτω στο χιόλο

Ηχος δίφωνος του πρώτου, μεδαζων

Μικρασιατικό

Τραγουδι: Συγκροτημα Σιμωνος Καρά.

(Από τον δίσκο ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ - LYRA)

5. Παπαρουνές

Ηχος πρωτόβαρης

Καλαματιανό Σύμπος

Τραγουδι: Κωστας Κοντός

(Από το δίσκο του Κ.Κοντού ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΗΣ)

6. ΣΑΜΙΤΑΧ ΜΑΝΕΣ

Ηχος νύος

Σεν ευτυχεί ο ανθρώπος

Τραγουδι: Κων/νος Νέουρος

(Από το δίσκο Κων/νος Νέουρος-ΑΜΑΝΕΔΕΣ ΚΑΙ ΣΜΥΡΝΕ.Ι.ΚΑ

LYRA-ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

7. GYUZEL SABAH ΜΑΝΕΣ

Ηχος νύος

Πές μου βρέ χαρε

Τραγουδι: Γιωργος Λαπασι δέρης

(Από το δίσκο ΑΜΑΝΕΔΕΣ 1906-1936 - ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - M.B.I.)

8. Στα Ριτσιά Βγαίνει ένα νέρο

Κογκελή Ρουμέλης

Τραγουδι: Πλανογιώτης Παππος

(Από το δίσκο του Π.Παππα ΡΟΥΜΕΛΗ)

9. Τώρα τα πουλιά, τώρα τα χελιδόνια

Ακριτικό (Ηχος πλ.β')

Τραγουδι: Χρηστος Σερετης

(Από το δίσκο ΣΕΡΓΙΑΝΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ Νο 3 - M.B.I.)

10. Ξενιτεμένο μου πουλι

Της Ξενιτειος Ηπειρου

Τραγουδι: Σαββίδης Σιάτρας

(Από το δίσκο της Δόμνας Σαμίου ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ).

11. Γιοννη μου το μαντηλι σου

Της Ξενιτειος Ηπειρου

Τραγουδι: Πολυμονικο Συγκροτημα Κτισμάτων Γιωγωνίου

(Από το δίσκο το ΠΟΛΥΜΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ ΡΩΓΩΝΙΟΥ)

12. Τρία καράβια τόνε

Καειστικό θρακης

Τραγουδι: Χρονης Ανδρινης

(Από το δίσκο του Σιμωνος Καρά ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ (Νερος Ιον) SDNM 106)

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΚΑΣΤΑΣ - ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Α' ΠΛΕΥΡΑ - ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

1. Ανοιχτούτοριο (Ψαλμ. ργ', βι') "ηχός πλ.δ"

"ο στίχος 'Ητι τη δόξη Κυρίου'

Μελος ιωαννινης Μαιστορος του Κουκουζέλους (β' ημισου 16', αιώνος).

Απο τον ομώνυμο δίοκο του Ιόριματος Βυζαντινης Μουσικολογιας' Νο 6.

Μαλλει ο χορος ψαλτων "Οι μαιστορες της ψαλτικης τεχνης" χορωρχης Γρ.θ.Σταθης

2. Στιχηρον ψαλλομενον "εις αριστον φιλου" ηχός πλ.δ".

"ο χορταδος λαον εν τη ερημω."

Μελος Μπαλασσιου ιερεως και νομοφυλακος (β' ημισου 12' αιώνος).

Απο τον ομώνυμο δίοκο του Ιόριματος Βυζαντινης Μουσικολογιας' Νο 3.

Μαλλει ο χορος ψαλτων "Οι μαιστορες της ψαλτικης τεχνης" χορωρχης Γρ.θ.Σταθης

3. Το διοξοδικο των αποστιχων του αρεφου της Μ.Τεταρτης (Το τροπαριο της Κασσια-
νης - Μ.Τοι τη θραδι). Μελος αρχο στιχηραρικο"ηχός πλ.δ"

"κυριε ο εν πολλαις αμαρτιοις".

Μελος Πετρου λουποδαριου του Πιελοποννησου (+1778).

Απο τον ομώνυμο δίοκο του Ιόριματος Βυζαντινης Μουσικολογιας' Νο 4.

Μαλλει ο χορος ψαλτων "Οι μαιστορες της ψαλτικης τεχνης" χορωρχης Γρ.θ.Σταθης

4. Το "Πιεντηκοστοριο" της Μεγολης Ιεροδαρμοστης

"Της Νετονοιος - Της Σωτηριος" "ηχός πλ.δ"

Μελος Γρηγοριου Πιωταφαλτου (1778-1821)

Απο τον ομώνυμο δίοκο του Ιόριματος Βυζαντινης Μουσικολογιας' Νο 2.

Μαλλει ο χορος ψαλτων με χορωρχη τον Αρχοντα Πιωταφαλτο και θραυσθουλο Στανιτσα.

Β' ΠΛΕΥΡΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1. Αλατσατιανης Μπαλλος

Τραγουδει ο Κλεονικη Ζεονακου

Απο το διοκο της θουνας ζανιου

Μικοδιατικα τραγουδια' Νο 1.

2. Το Μελιωτοκιο

Συρτας απο το Μελι της Ερυθραιας

Ισαγουρδει η θουνα ζανιου

(Απο τον ίδιο διοκο).

3. Θαλασσα' απ' ολο το νερο

Ιραγουνι της ξενιτειος Κυκλαδων

Ιραγουνι ο θουνα ζανιου

Απο το διοκο "Ιραγουνι της ξενιτειος"

Επιμελεια-έπιλογη: Ζ. ζανιου - Η. θιασης.

4. Αχι Βαχι

Θαρη αυρτο θαρου

Ιραγουνι: Χρ.Μοτζωλιωρης και οι λιανος χυνοι κων

Απο το διοκο του Συλλογου προς εισθετιν της ξενικης Μουσικης Νο 8

Επιμελεια: Ι. Κρασ.

5. Σε κατινουργίο βάρκα μποκό
Συρτό Προποντίδος
Τραγούδι : -Άννα Νονή και χορωδία
Από το δίοκο του Συλλόγου προς διάσημην της Ελληνικής Μουσικής, № 16
Επιμέλεια: Ζ.Κάρα.

6. Καροτσερη_ (οργανικό)
Κασσοπίκα Γιροποντίδος
(Από τον ίδιο δίοκο).

7. Σουսτά Σύμπις (οργανικό)
Ποιζει Βιολί ο Δ.Κε Τός
Από το έισκο τραγουδία και σκοποί της Σύμπις

8. Τι' θελα και σ' αγγούσα σε το εύτερο
"Σκορπίος" ή "Ξετασκώτος" χορός Διτ.Μακεδονίας
Τραγουδει : η Σανετίπη Καραθανασοπ.
Από το έισκο "Ιουγκούσια και σκοποί της Μακεδονίας" με την Σανετίπη Καραθανασοπ.
Επιμέλεια: Α.Θιανυδροπούλος

9. Εθύη μανού μου
Κομιστικός σκοπος του γαμου "Χαλκιδίκης"
Τραγουδει : η Σανετίπη Καραθανασοπ.
(Από τον ίδιο δίοκο).

10. Ολη νύχτα περπατούσα
Αργός αντρικός αποκριατικός χορός "Χαλκιδίκης"
Τραγουδει : η Σανετίπη Καραθανασοπ.
(Από τον ίδιο δίοκο).

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΡΩΜΙΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

1. Ταξίμι με Νευ σε μακαμ Ραστ
  2. Ραστ Μπεστέ, του Σαχαριού χανεντε (+1740) μαεντου του άνανιήλ Γιωτωωάλτου.
  3. Σαζκιάρ Πιεσρεφι, του Πριγκηπος Άμιμπριου του Καντεμίρη (1673-1727)° πήχος πλ.δ' διώφωνος
  4. Πεντζουγκιάχ Σαζ σεμαϊσι, του Πριγκηπος Άμιμπριου του Καντεμίρη (1673-1727)° πήχος πλ.δ' τετραφωνος
- Από το δίοκο του συγκροτημάτος "Βοσπόρος", "Έμπιτι συνθετες της Πόλης".